

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/226/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914213552
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6914213552.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovskej ako členiek senátu, v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140, so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, proti žalovaným: 1/ G. C., nar. XX. marca XXXX, bytom T. č. XXX a 2/ D. C., nar. XX. marca XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX S. J., prechodne bytom R. XXXX/XX, XXX XX Q., obaja zastúpení JUDr. Máriou Kanthovou, advokátkou so sídlom Župná 20, 945 01 Komárno, IČO 31 167 535, o zaplatenie 52.269,52 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 13C/49/2015-252 zo dňa 24. septembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalobca m á voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré sú mu žalovaní 1/ a 2/ p o v i n n í zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 13C/49/2015-252 zo dňa 24. septembra 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) uložil žalovaným 1/ a 2/ (ďalej v texte len „žalovaní“) povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 52.269,52 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 35.371,32 Eur od 03.03.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 73,36 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dôvodov vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovaným zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 60.301,62 Eur, úroku z úveru zo sumy 35.371,32 Eur vo výške 6,20 % ročne odo dňa 03.03.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania zo sumy 48.467,52 Eur vo výške 8,75 % ročne odo dňa 03.03.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaným na základe Zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXX/XXXXXXXX/XXXX/N zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“ alebo „zmluva o hypotekárnom úvere“) poskytol úver vo výške 3.900.000,- Sk (129.456,28 Eur) na účel kúpy nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN par.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², vrátane budovy č. súp. XXX stojacej na tejto parcele, C KN parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m² vrátane budovy č. súp. XXXX stojacej na tejto parcele. Na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy dňa XX.XX.XXXX uzavrel so žalovanými Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. XXXX/XXXXXXXX/XXXX/N, v ktorej žalobca vystupoval ako záložný veriteľ a

žalovaní ako záložcovia a vlastníci založených nehnuteľností v podiele 1/1 zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 191 m² a na tejto parcele stojaci rodinný dom č. súp. XXX, C KN parc.č. XXXX/X, záhrady o výmere 620 m², C KN parc.č. XXXX/X, záhrady o výmere 13 m², C KN parc.č. XXXX/X, záhrady o výmere 179 m², C KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 41 m², C KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 18 m². Keďže žalovaní úver nesplácali riadne a včas, dostali sa do omeškania s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, žalobca úver dňa 23.11.2011 zosplatnil a následne pristúpil k výkonu záložného práva vyplývajúceho zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti predajom na dobrovoľnej dražbe podľa zákona č. XXX/XXXX Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z.z.“), ktorá sa uskutočnila dňa 20.02.2013, pričom záloh bol vydražený za sumu 58.500 Eur. Z tejto sumy bola po odrátaní nákladov dražby vo výške 1.885,- Eur, na istinu úveru započítaná suma 56.615,- Eur. Zvyšný dlh ku dňu 02.03.2013 predstavoval sumu 60.301,62 Eur s príslušenstvom.

1.2 Žalovaní žiadali žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Tvrdili, že pre rozhodnutie v predmetnej veci je potrebné, aby sa súd oboznámil so skutočnosťami a listinnými dôkazmi, ktoré predchádzali vykonaniu dražby. Poukázali na článok 7 Podmienok ČSOB, a.s pre poskytovanie hypotekárnych úverov platné od 01.10.2004, a na článok VII. zmluvy o hypotekárnom úvere. Ďalej poukázali na skutočnosť, že pred uzatvorením zmluvy o hypotekárnom úvere žalobca preskúmal schopnosť žalovaných splácať hypotekárny úver, pričom hodnota nehnuteľností, ktoré boli predmetom zálohu bola zistená znaleckým posudkom. Výška úveru bola dohodnutá tak, aby veriteľ v prípade nesplácania úveru mohol uspokojiť svoju pohľadávku z prostriedkov slúžiacich na zabezpečenie úveru. Keďže žalovaný 1/ stratil zamestnanie, žalovaní úver prestali splácať a hoci žalobcovi navrhli iné spôsoby riešenia vzniknutej situácie (prenájom nehnuteľnosti, predaj nehnuteľnosti, resp. leasing), žalobca pristúpil k predaju zálohu na dražbe. Zároveň poukázali na to, že v čase dražby hodnota založených nehnuteľností pokryla výšku dlhu žalovaných. Boli toho názoru, že pokiaľ žalobca v zmluve o vykonaní 2. opakovanej dobrovoľnej dražby nehnuteľností súhlasil so znížením najnižšieho podania na polovicu ceny určenej znalcom, prebral na seba riziko neuhradenia úveru, ktorý bol zabezpečený týmito nehnuteľnosťami.

1.3 Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 14.05.2019, okresný súd uznesením č.k. 13C/49/2015-236 zo dňa 18.06.2019 postupom podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 8.032,10 Eur, úroku z úveru vo výške 6,2 % ročne zo sumy 35.371,32 Eur od 03.03.2013 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 13.096,20 Eur od 03.03.2013 do zaplatenia, zastavil. Predmetom sporu zostalo zaplatenie sumy 52.269,52 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 35.371,32 Eur od 03.03.2013 do zaplatenia.

1.4 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, § 151 ods. 1, § 228 ods. 1 C.s.p., § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“). Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že žalobca ako veriteľ dňa 31.03.2005 uzavrel so žalovanými ako dlžníkmi zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaným poskytol hypotekárny úver vo výške 129.456,28 Eur (3.900.000,- Sk) na kúpu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN par.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 341 m², vrátane budovy č. súp. XXX stojacej na tejto parcele, C KN parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 36 m² vrátane budovy č. súp. XXXX stojacej na tejto parcele, s možnosťou čerpania tohto úveru do 23.04.2025. V článku VII. zmluvy o úvere bolo dohodnuté zabezpečenie uspokojenia pohľadávky veriteľa z tejto zmluvy záložným právom na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 191 m² a na tejto parcele stojaci rodinný dom č. súp. XXX, C KN parc.č. XXXX/X, záhrady o výmere 620 m², C KN parc.č. XXXX/X, záhrady o výmere 13 m², C KN parc.č. XXXX/X, záhrady o výmere 179 m², C KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 41 m², C KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 18 m². Dňa 31.03.2005 bola medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovanými ako záložcami uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva č. XXXX/XXXXXX/XXXX/N, k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 191 m² a na tejto parcele stojaci rodinný dom č. súp. XXX, C KN parc.č. XXXX/

X, záhrady o výmere 620 m², C KN parc.č. XXXX/X, záhrady o výmere 13 m², C KN parc.č. XXXX/X, záhrady o výmere 179 m², C KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 41 m², C KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m². Dňa 08.07.2009 bol medzi stranami sporu uzavretý Dodatok č. 2 k zmluve o úvere, ktorým sa zmenil článok VII. zmluvy o úvere tak, že dlžník sa zaväzuje zabezpečiť úver zriadením záložného práva v prospech banky k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 341 m² a na tejto parcele postavený rodinný dom na Ul. C. XX, súp. č. XXX a sklad súp.č. XXXX, C KN parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m², C KN parc.č. XXX/X, zastavané plocha a nádvoria o výmere 512 m², C KN parc.č. XXX/X, záhrady o výmere 403 m². Dňa 08.07.2009 bola medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovanými ako záložcami uzavretá nová Zmluva o zriadení záložného práva č. XXXX/XXXXXXXX/XXXX/N k nehnuteľnostiam zapísaným zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 341 m² a na tejto parcele postavený rodinný dom na Ul. C. XX, súp. č. XXX a sklad súp.č. XXXX, C KN parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m², C KN parc.č. XXX/X, zastavané plocha a nádvoria o výmere 512 m², C KN parc.č. XXX/X, záhrady o výmere 403 m². Keďže žalovaní úver nesplácali riadne a včas, žalobca listom zo dňa 24.11.2011 doručeným žalovanému 1/ dňa 08.12.2011 a žalovanej 2/ dňa 08.12.2011 vyhlásil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere za splatnú ku dňu 23.11.2011 a žalovaných vyzval na zaplatenie zvyšnej sumy úveru.

1.5 Keďže účelom zmluvy o hypotekárnom úvere bolo nadobudnutie existujúcich nehnuteľností, súd prvej inštancie s poukazom na § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 31.03.2005 uzavrel, že na túto zmluvu sa zákon č. 258/2001 Z.z. nevzťahuje. Súčasne mal súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním preukázané, že úver bol žalovaným poskytnutý na výkon podnikateľskej činnosti - prevádzkovanie jazykovej školy, preto nepovažoval za sporné, že v danom prípade nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, dokonca ani o spotrebiteľskú zmluvu a tiež ani to, že žalovaní nemajú postavenie spotrebiteľov.

1.6 Pôvodnú výšku žalobou uplatneného nároku 60.301,32 Eur s príslušenstvom mal okresný súd preukázanú špecifikáciou pohľadávky ku dňu 02.03.2013 predloženou žalobcom, ktorú žalovaní nespochybnili. Žalovaní nerozporovali ani tvrdenie žalobcu o započítaní výťažku z dražby založených nehnuteľností v sume 56.615,-Eur na istinu úveru, po odpočítaní nákladov dražby vo výške 1.885,-Eur.

1.7 Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami sporu nebol sporný dôvod uplatnenia žalovaného nároku na zaplatenie dlžnej sumy úveru, spornou bola výška žalobou uplatneného nároku v kontexte obrany žalovaných, že dražba založených nehnuteľností neprebehla zákonným spôsobom, a preto je neplatná. S touto obranou žalovaných sa súd prvej inštancie nestotožnil a považoval ju za irelevantnú vo vzťahu k výške uplatneného nároku. Otázkou platnosti, či neplatnosti dražby riešenú v konaní vedenom pod sp.zn. 14C/251/2013 súd prvej inštancie nepovažoval primárne za otázku predbežnú vo vzťahu k nároku na zaplatenie dlžnej sumy úveru, avšak jej vyriešenie pokladal pre svoje rozhodnutie za významné vo vzťahu k vysporiadaniu sa s obranou žalovaných spochybňujúcou výšku žalovanej pohľadávky. Poukázal na skutočnosť, že konanie vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 14C/251/2013 o neplatnosť dražby bolo právoplatne skončené s tým, že súd vo výroku svojho rozhodnutia rozhodol o zamietnutí žaloby o neplatnosť dražby, z čoho vyplýva, že dražba nehnuteľností, ktorými bola zabezpečená pohľadávky žalobcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere, ktorá prebehla dňa 20.02.2013 na Notárskom úrade JUDr. Janky Antalovej so sídlom v S. Sobote, Ul. T. T. č. XX bola vykonaná zákonným spôsobom a je platná. Keďže o otázke platnosti dražby nehnuteľností tvoriacich záloh, ktorým bola zabezpečená pohľadávka žalobcu zo zmluvy o úvere bolo už právoplatne rozhodnuté, súd prvej inštancie uzavrel, že nemôže znova v predmetnom spore vo vzťahu k vysporiadaniu sa s obranou žalovaných riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté, a preto v predmetnom spore vychádzal z právoplatného súdneho rozhodnutia vydaného vo veci vedenej pod sp.zn. 14C/251/2013 o zamietnutí žaloby o neplatnosť dražby založených nehnuteľností s tým, že záverom okresného súdu o zamietnutí žaloby o neplatnosť dražby bola popretá dôvodnosť celej obrany žalovaných v predmetnom spore vo vzťahu k výške uplatnenej pohľadávky, z ktorého dôvodu sa ďalej v rámci dokazovania nezaoberal tvrdeniami žalovaných o nezákonnom znižovaní najnižšieho podania až na sumu 50% zo znalcom určenej ceny nehnuteľností vo výške 117.000,-Eur, ako ani s obsahom mailovej komunikácie strán sporu ešte pred pristúpením žalobcu k samotnej realizácii záložného práva predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe, ktoré skutočnosti boli predmetom dokazovania v spore vedenom pod sp.zn. 14C/251/2013, resp. boli relevantné v spore o určenie neplatnosti dražby a nie v predmetnom spore.

Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd považoval žalobou uplatnený nárok po čiastočnom späťvzati za dôvodný a preto žalobe vyhovel. Žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne.

1.8 O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal voči žalovaným nárok náhradu trov konania v rozsahu 73,36% (úspech žalobcu predstavuje 86,68%, neúspech 13,32%).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní (ďalej aj „odvolatelia“), v ktorom navrhli, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovaným prizná nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Uplatnili odvolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), h) C.s.p., tvrdili tak, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach tvrdili, že medzi stranami sporu je sporná výška žalovanej pohľadávky. Podaním zo dňa 10.05.2019 sa vyjadrili k žalobe, pričom svoj návrh, aby okresný súd žalobu zamietol, neodôvodnili neplatnosťou dražby, ale inými skutočnosťami, ktoré súviseli so zmluvou o úvere, zmluvou o zriadení záložného práva a postupom žalobcu pri realizácii výkonu záložného práva. Súd prvej inštancie nepreskúmal Podmienky ČSOB a.s. pre poskytovanie hypotekárnych úverov, článok VII. zmluvy o úvere, článok VI. zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 08.07.2009, v ktorej sú určené podmienky realizácie záložného práva. Poukázali na článok VI. zmluvy o zriadení záložného práva a na článok IV. bod 4.2 a článok VI. zmluvy o vykonaní 2. opakovanej dražby, ktorú uzatvoril žalobca a dražobník AUCTION - PRVÁ DRAŽOBNÁ spol. s.r.o. dňa 18.12.2012. Rovnako poukázali na to, že Všeobecné obchodné podmienky pre poskytovanie hypotekárnych úverov žalobcom, určili, že výška poskytnutého úveru musí byť zabezpečená nehnuteľnosťami, ktorých hodnota prevyšuje výšku úveru o 143%. Žalovaní túto podmienku splnili a žalobca im poskytol úver vo výške 129.456,28 Eur na kúpu nehnuteľností, ktorých hodnota bola znaleckým posudkom O. B. č. 2/2005 určená sumou 210.447,45 Eur. Nehnuteľnosti nachádzajúce sa na C. ulici č. XXX/XX boli znaleckým posudkom O. H. č. XX/XXXX ocenené sumou 175.000,- Eur a na základe tohto znaleckého posudku uzatvorili strany sporu dňa 08.07.2009 zmluvu o zriadení záložného práva k týmto nehnuteľnostiam. Vzhľadom na uvedené skutočnosti boli toho názoru, že strany sporu výšku úveru zabezpečili nehnuteľnosťami, ktorých hodnota bola oveľa vyššia ako výška pohľadávky žalobcu, aby v prípade, ak dlžník nezaplatí úver, mohol záložný veriteľ uspokojiť svoju pohľadávku z predmetu záložnej zmluvy.

2.2 Ďalej poukázali na článok VI. bod 2 zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 08.07.2009, v ktorom záložca a záložný veriteľ presne určili najnižšiu hodnotu nehnuteľností, za akú môžu byť tieto predané. Cieľom tohto dojednania bolo to, aby pohľadávka záložného veriteľa realizáciou záložného práva predajom nehnuteľností bola uspokojená v plnom rozsahu. Mali za to, že ak záložca a záložný veriteľ podmienky realizácie výkonu záložného práva priamym predajom a vyhlásením verejnej obchodnej súťaže podmienili predajom za takú cenu, aby pohľadávka záložného veriteľa bola plne uspokojená, záložný veriteľ bol povinný túto podmienku dodržať aj pri predaji založených nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe. Nesúhlasili s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého súd v konaní o zaplatenie zostatku úveru považoval platnosť alebo neplatnosť dražby za predbežnú otázku, ktorá bola vyriešená právoplatným rozhodnutím súdu v inej veci, a ktorá má prejudiciálny dôsledok v prejednávanej spore. Súd prvej inštancie bol povinný skúmať, či postup žalobcu pri realizácii výkonu záložného práva bol v súlade s úverovou zmluvou a zmluvou o zriadení záložného práva. Podľa názoru žalovaných súd prvej inštancie ako predbežnú otázku nemal vyhodnotiť platnosť alebo neplatnosť dražby a svoje rozhodnutie oprieť iba o tento právoplatný rozsudok, ale ako predbežnú otázku mal skúmať, či zmluva o vykonaní 2. opakovanej dražby zo dňa 18.12.2012, najmä jej dojednanie v článku IV. bode 4.2 a v článku VI. boli v súlade so zmluvou o úvere, zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a vnútornými predpismi žalobcu. Žalobca súhlasil s predajom založených nehnuteľností za sumu 58.500,- Eur, z čoho vyplýva, že žalobca si už pri uzatvorení zmluvy o vykonaní 2. opakovanej dražby bol vedomý toho, že predajom nehnuteľností na základe uvedenej zmluvy nebude pohľadávka žalobcu uspokojená v plnej výške, dokonca nebude uhradená ani istina úveru. Poukázali na článok VI. zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam bod 2 a) a 2 c). Záverom poukázali na to, že žalobca im listom zo dňa 05.03.2012 oznámil začatie výkonu záložného práva podľa § 1511

Občianskeho zákonníka, 1. kolo dražby, ktoré sa konalo dňa 03.12.2012 bolo neúspešné a žalobca pri uzatvorení zmluvy o vykonaní 2. opakovanej dražby zo dňa 18.12.2012 súhlasil s tým, aby založené nehnuteľnosti boli predané pod cenu už v 2. kole dražby napriek tomu, že z tejto zmluvy vyplýva, že predajom založených nehnuteľností nebude uspokojená celá jeho pohľadávka.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Mal za to, že okresný súd zistil skutkový stav správne, vykonal všetky potrebné dôkazy, na základe ktorých dospel k správnym skutkovým zisteniam. Vo vzťahu k argumentácii žalovaných, ktorú predniesli v odvolaní poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia, ktorými túto argumentáciu účinne vyvrátil. Žalovaní nedôvodne argumentujú pochybeniami pri výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby a žiadnym relevantným spôsobom nerozporujú nárok žalobcu čo dôvodu a výšky.

4. Občianske súdne konanie bolo začaté za účinnosti procesného kódexu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016. Od 01.07.2016 sú súdy povinné aplikovať Civilný sporový poriadok v zmysle jeho prechodného ustanovenia § 470 ods. 1. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.1 V zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaných, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

6. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovaným zaplatať spoločne a nerozdielne sumy 60.301,62 Eur, úroku z úveru zo sumy 35.371,32 Eur vo výške 6,20 % ročne odo dňa 03.03.2013 do zaplatať, úroku z omeškania zo sumy 48.467,52 Eur vo výške 8,75 % ročne odo dňa 03.03.2013 do zaplatať titulom nesplatenia úveru poskytnutého žalovaným na základe zmluvy o úvere zo dňa 31.03.2005, na základe ktorej žalobca žalovaným poskytol hypotekárny úver vo výške 3.900.000,-Sk na kúpu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN par.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 341 m², vrátane budovy č. súp. XXX stojacej na tejto parcele, C KN parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m² vrátane budovy č. súp. XXXX stojacej na tejto parcele, s možnosťou čerpania tohto úveru do 23.04.2025. Dňa 31.03.2005 bola medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovanými ako záložcami uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva č. XXXX/XXXXXX/XXXX/N, k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN par.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 191 m² a na tejto parcele stojaci rodinný dom č. súp. XXX, C KN par.č. XXXX/X, záhrady o výmere 620 m², C KN par.č. XXXX/X, záhrady o výmere 13 m², C KN par.č. XXXX/X, záhrady o výmere 179 m², C KN par.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 41 m², C KN par.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m². Dňa 13.04.2006 bol medzi stranami sporu uzavretý Dodatok č. 1 k zmluve o úvere, ktorým bola zmenená výška a obdobie platnosti novej úrokovej sadzby úveru, ktorá počínajúc od 24.04.2006 bude predstavovať 5,75 % a bude platná do 23.04.2007. Dňa 08.07.2009 bol medzi stranami sporu uzavretý Dodatok č. 2 k zmluve o úvere, ktorým sa zmenil článok VII. zmluvy o úvere tak, že dlžník sa zaväzuje zabezpečiť úver zriadením záložného práva v prospech banky k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN par.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 341 m² a na tejto parcele postavený rodinný dom na Ul. C. XX, súp. č. XXX a sklad súp.č. XXXX, C KN par.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m², C KN par.č. XXX/X, zastavané plocha a nádvoria o výmere 512 m², C KN par.č. XXX/X, záhrady o výmere 403 m². Dňa 08.07.2009 bola medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovanými ako záložcami uzavretá

nová Zmluva o zriadení záložného práva č. XXXX/XXXXXX/XXXX/N k nehnuteľnostiam zapísaným zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie S. J. ako C KN parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvorí o výmere 341 m² a na tejto parcele postavený rodinný dom na Ul. C. XX, súp. č. XXX a sklad súp.č. XXXX, C KN parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvorí o výmere 36 m², C KN parc.č. XXX/X, zastavané plocha a nádvorí o výmere 512 m², C KN parc.č. XXX/X, záhrady o výmere 403 m². Žalovaní úver nesplácali riadne a včas, preto žalobca listom zo dňa 24.11.2011 doručeným žalovanému 1/ dňa 08.12.2011 a žalovanej 2/ dňa 08.12.2011 vyhlásil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere za splatnú ku dňu 23.11.2011 a žalovaných vyzval na zaplatenie celej zvyšnej sumy úveru. Žalobca následne pristúpil k výkonu záložného práva vyplývajúceho zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti predajom na dobrovoľnej dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z.z., ktorá sa uskutočnila dňa 20.02.2013. Záloh bol vydražený za sumu 58.500 Eur, z ktorej sumy boli odpočítané náklady dražby v sume 1.885,- Eur a na istinu úveru započítaná suma 56.615,- Eur. Zostatok dlhu ku dňu 02.03.2013 predstavoval sumu 60.301,62 Eur s príslušenstvom.

6.1 Nie je sporné, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 3Ro/880/2014-33 zo dňa 09.01.2015, proti ktorému podali žalovaní v zákonnej lehote odpor, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zo zákona zrušil (§ 174 ods. 2 vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku). Rovnako nie je sporné, že v ďalšom priebehu konania žalobca zobral žalobu v časti istiny späť a v spätvzatej časti žiadal konanie zastaviť. O tejto dispozícii žalobcu rozhodol okresný súd uznesením č.k. 13C/49/2015-236 zo dňa 18.06.2019. Predmetom sporu zostalo zaplatenie sumy 52.269,52 Eur (pozostávajúcej z istiny vo výške 35.371,32 Eur, úroku z úveru vo výške 5.704,73 Eur a úroku z omeškania vo výške 11.193,47 Eur) a zákonného úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 35.371,32 Eur od 03.03.2013 do zaplatenia. Na dispozíciu žalobcu a čiastočné zastavenie konania okresný súd prihliadol pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania.

6.2 Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 14C/251/2013 odvolací súd zistil, že žalovaní v postavení žalobcov sa podanou žalobou domáhali určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby vykonanej dňa 20.02.2013 na notárskom úrade JUDr. Janky Antalovej so sídlom v Rimavskej Sobote, ktorej priebeh bol osvedčený v notárskej zápisnici č.k. N XX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, NCRIs XXXX/XXXX. Okresný súd rozsudkom sp.zn. 14C/251/2013 zo dňa 23.01.2014 žalobu o neplatnosť dražby zamietol. Proti uvedenému rozsudku podali žalovaní odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp.zn. 14Co/646/2014 zo dňa 24.02.2015 tak, že rozsudok okresného súdu sp.zn. 14C/251/2013 zo dňa 23.01.2014 potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.04.2015. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.02.2015 podali žalovaní dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 7Cdo/535/2015 zo dňa 26.04.2016 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.02.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Banskej Bystrici znova rozhodol rozsudkom sp.zn. 14Co/406/2016 zo dňa 06.02.2018 tak, že rozsudok okresného súdu sp.zn. 14C/251/2013 zo dňa 23.01.2014 potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.04.2018. Žalovaní podali proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06.02.2018 dovolanie. O podanom dovolaní rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 3Cdo/150/2018 zo dňa 14.03.2019 tak, že podané dovolanie odmietol.

6.3 Niet pochybností o tom, že konanie vedené Okresným súdom Rimavská Sobota pod sp.zn. 14C/251/2013 bolo právoplatne skončené; okresný súd rozsudkom sp.zn. 14C/251/2013 zo dňa 23.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/406/2016 zo dňa 6.2.2018 zamietol žalobu o neplatnosť dražby, z čoho jednoznačne vyplýva záver, že dražba nehnuteľností, ktorými bola zabezpečená pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere, ktorá prebehla dňa 20.02.2013 na Notárskom úrade JUDr. Janky Antalovej so sídlom v Rimavskej Sobote, Ul. Bélu Bartóka č.16, bola vykonaná zákonným spôsobom a je platná.

7. Odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvu o hypotekárnom úvere, uzavretú medzi stranami sporu ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) nespadá pod režim zákona č. 258/2001 Z.z. a správne uzavrel, že sa nejedná ani o spotrebiteľskú zmluvu, keďže úver bol žalovaným poskytnutý na výkon podnikateľskej činnosti - prevádzkovanie jazykovej školy. V konečnom dôsledku nespotrebitel'ský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v podanom odvolaní namietaný nebol.

8. Námietky žalovaných uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Žalovní v odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania, resp. s ktorými by sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal a nevysporiadal už súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie, konajúc o nároku na zaplatenie 52.269,52 Eur s príslušenstvom, správne považoval otázku platnosti dražby nehnuteľností za otázku, od riešenia ktorej závisí výsledok sporu v prejednávanej veci a v tom dôsledku opakovane konanie prerušil (aj v nadväznosti na podané dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu). Vo vzťahu k vysporiadaniu sa s obranou žalovaných následne správne vychádzal zo záverov právoplatného rozsudku okresného súdu sp.zn. 14C/251/2013 zo dňa 23.01.2014 o zamietnutí žaloby o neplatnosť dražby, rozhodnutie okresného súdu v tejto veci považoval za predbežnú otázku a následne správne z dôvodu, že žalovní nárok žalobcu inak relevantne nezospornili, žalobe vyhovel. Tento záver súdu prvej inštancie je plne súladný s vykonaným dokazovaním pred okresným súdom a nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

8.1 Argumentácia žalovaných o tom, že súd prvej inštancie nesprávne v konaní o zaplatenie zostatku úveru považoval platnosť alebo neplatnosť dražby za predbežnú otázku, ktorá bola vyriešená právoplatným rozhodnutím súdu v inej veci, a ktorá má prejudiciálny dôsledok v prejednanom spore, neobstojí. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne konštatoval, že otázka platnosti, či neplatnosti dražby riešená v konaní vedenom pod sp.zn. 14C/251/2013 nie je primárne otázkou predbežnou vo vzťahu k nároku na zaplatenie dlžnej sumy úveru, ale ktorej vyriešenie je pre jeho rozhodnutie významné vo vzťahu k vysporiadaniu sa s obranou žalovaných spochybňujúcou výškou žalovanej pohľadávky. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že nemôže ako predbežnú otázku znovu posudzovať to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore strán. Pritom aj samotní žalovní v odpore proti platobnému rozkazu uviedli, že právoplatné skončenie súdneho konania o určenie neplatnosti dražby bude mať význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci. Uvedená skutočnosť, konanie o žalobe o neplatnosť dražby, bola pritom aj dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie konanie v prejednávanej veci prerušil.

8.2 Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalovaných o tom, že súd prvej inštancie mal ako predbežnú otázku skúmať, či zmluva o vykonaní 2. opakovanej dražby zo dňa 18.12.2012, najmä jej dojednanie v článku IV. bode 4.2 a v článku VI. boli v súlade so zmluvou o úvere, zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a vnútornými predpismi žalobcu. Tieto skutočnosti boli predmetom dokazovania v spore vedenom pod sp.zn. 14C/251/2013 o určenie neplatnosti dražby. Aj odvolací súd je toho právneho názoru, že akékoľvek nové posúdenie právoplatne vyriešenej právnej otázky v novom konaní tých istých strán (hoci a v opačnom procesnom postavení) je neprípustné, pretože by mohli byť vydané protichodné rozhodnutia o tej istej právnej otázke (v danom prípade platnosť dražby), čo by bolo v rozpore so základným princípom práva, a to princípom právnej istoty. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Cdo/133/2009 zo dňa 29.04.2010, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že „Subjektívne vymedzenie záväznosti rozhodnutia o prejudiciálnej otázke je také, že súd v novom konaní musí rešpektovať prejudiciálny účinok právoplatného rozhodnutia u tých istých strán sporu (totožnosť strán sporu nie je dotknutá rozdielnosťou ich procesného postavenia v oboch konaniach). Právoplatné súdne rozhodnutie zakladá stav právnej istoty, resp. odstraňuje stav právnej neistoty strán sporu, pričom dôsledok právoplatnosti súdneho rozhodnutia znamená, že rozhodnutie sa stáva pre strany sporu zásadne nezmeniteľným a záväzným; takéto rozhodnutie získava vynúiteľnosť a je pre súd v inom konaní tých istých strán sporu záväzná. Iné riešenie by znamenalo, že súd môže porušiť väzanosť uloženú mu zákonodarcom v ustanovení § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016, resp. v ustanovení § 228 ods. 1 C.s.p.“, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/44/2010 zo dňa 31.01.2012, z ktorého záverov vyplýva, že „Pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu strán sporu (v danom prípade platnosť dražby), je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, väzaný jej skorším posúdením.“ Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. II. ÚS 349/2009 zo dňa 20.01.2010 konštatoval, že „Vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ustanovenia § 135 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj na zásadu väzanosť súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (teraz § 228 ods. 1 C.s.p.) konajúci všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Pokiaľ pri riešení prejudiciálnej otázky zaujme odlišné stanovisko, je takýto jeho postup, resp. z neho vyplývajúci záver arbitrárny pre jednoznačný rozpor so zákonom.“

8.3 S poukazom na vyššie uvedené v zhode so závermi súdu prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že aj keď predmetom konania v prejednávanej veci je nárok na zaplatenie dlžnej sumy úveru, v skončenom konaní strán došlo rozsudkom k právoplatnému vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, s ktorým tento nový nárok (netotožný s predmetom skončeného konania) súvisí (v danom prípade v rovine obrany žalovaných), v tomto novom civilnom sporovom konaní pri zodpovedaní otázky (ktorá už bola právoplatným súdnym výrokom vyriešená ako vec sama), je týmto vyriešením viazaný, z ktorého dôvodu nesmie vychádzať z iného záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie práva, resp. právneho vzťahu medzi tými istými stranami, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté. Žalovaní, ktorí boli stranou konania (ako žalobcovia), v ktorom okresný súd právoplatne rozhodol o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti dražby, sú týmto rozhodnutím, resp. jeho výrokom viazaní, a preto sa nemôžu v tomto súdnom konaní (ktorého predmetom je zaplatenie zostatku úveru) účinne brániť spochybňovaním skutočností, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté. Opačný názor by bol v rozpore s ustanovením § 228 ods. 1 C.s.p. a zároveň by negoval procesnú podmienku res iudicata (§ 230 C.s.p.). Z uvedeného dôvodu nie je na mieste reagovať resp. opätovne posudzovať námietky, ktoré žalovaní uplatňovali, prípadne mali uplatniť v konaní o neplatnosť dražby.

8.4 Keďže žalovaní ani v odvolacom konaní relevantnými dôkazmi nespochybnili nárok žalobcu na zaplatenie 52.269,52 Eur s príslušenstvom (svoju odvolaciu obranu postavili takmer výlučne len na skutočnostiach, ktoré sa týkali vykonanej dražby nehnuteľností), súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zostatok úveru vo výške 52.269,52 Eur s príslušenstvom. Vo vzťahu k príslušenstvu nároku súd prvej inštancie aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a o výške úroku z omeškania rozhodol súladne s týmito právnymi predpismi.

9. Neobstojí ani odvolacia námietka, že súd prvej inštancie sa nezaoberal argumentáciou žalovaných uvedenou v písomnom vyjadrení zo dňa 10.5.2019. Táto argumentácia v prevažnej miere smerovala rovnako ako ostatná argumentácia žalovaných k prípadnému vysloveniu neplatnosti dražby. V ostatnom žalovaní nepreukázali, že došlo z ich strany k splateniu nároku, ktorý žalobcovi vyplýval zo zmluvy o hypotekárnom úvere. Odvolací súd nemôže uveriť len tvrdeniu žalovaných, že žalobca nemal umožniť predaj predmetu zálohu tretej osobe (za súčasnej zmeny úverového dlžníka, prípadne predčasného splatenia zostatku úveru), v tomto smere odvolací súd poukazuje aj na vyjadrenie zástupcu žalobcu na pojednávaní. V konečnom dôsledku žalovanými popisované skutočnosti (ktoré mali smerovať k predaju predmetu zálohu tretej osobe, prípadnému prenájmu predmetu zálohu alebo jeho leasingu) sa udiali v rokoch 2009-2012; žalobca nárok uplatnil žalobou doručenou okresnému súdu v októbri 2014. Podľa názoru odvolacieho súdu aj v procese realizácie záložného práva mali žalobcovia dostatok časových a právnych možností, ako dražbu nehnuteľností odvrátiť. Nie je tak na mieste namietkať, že k tomuto nedošlo z dôvodov na strane žalovaného.

9.1 Pokiaľ žalovaní poukazovali na účel zabezpečenia záväzku a zmluvu o zriadení záložného práva v súvislosti s ich právnou istotou o prostriedkoch a hodnote vrátenia finančných prostriedkov odvolací súd, bez toho, aby posudzoval platnosť vykonanej dražby (o čom už bolo právoplatne rozhodnuté) uvádza, že nie je ničím výnimočným, že v procese realizácie záložného práva sa nedosiahne výťažok, predpokladaný záložným veriteľom, prípadne záložným dlžníkom a ani výťažok, ktorý by zodpovedal cene stanovenej znaleckým posudkom. Ak výťažok nepostačuje na úhradu zabezpečenej pohľadávky, nie je prekážkou uplatňovania aj neuhradeného zostatku nároku. Podstatným je v tomto smere záväzok (jeho zostatok) vyplývajúci zo zmluvy o hypotekárnom úvere. Tento záväzok v rozsahu, v ktorom nebol uspokojený z predaja zálohu, nezaniká.

10. Odvolatelia formálne napadli aj výrok o trovách konania. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a zistil jeho vecnú správnosť aj súlad s právnou úpravou.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).